

1.

SV. MIHAEL PRI PEČICI - p.c.
(Petschitz)

Filiala, posvečena sv. Mihaelu

Pravilno orientirana cerkev stoji na hribu Pečici v n.v. 501 m.

Viri in literatura: Farna kronika Sladke gore.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, nižji in ožji 3/8 zaključeni presbiterij in na jugu prizidana pritlična zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, strešasta, zvonikova 4-strana piramidasta, škrljeve.

Zunanjščina: Je preprosta, brez zidcev in brez členitev. Zvonik je nerazčlenjen, ima ppk vhod, pp lino, pps nišo, okrašeno s štukiranim grozdjem ter biforne zvonove ppk line. Severna zvonikova stran ima samo bifore, južna pa enak portal, pp linico, pps nišo, okrašeno z grozdjem in bifore. Vzhodna stena ima samo bifore. Vidni so sledovi naslikanih ogalov v obliki pasov inšivanih oglov.

Severna ladjina stena je bp, južna pa ima veliko okno. Presbiterij ima v južni steni 2 ppk okni z poševnim ostenjem in ostanki satastega stekla. Na 5/8 zaključku ima še deloma ohranjen kamenit, spodaj poševen fabion, v severni steni pa kasnejše, ppu okno, zabito z polkni. Zakristija je bp in jasen prizidek.

Notranjščina: Zvonica ima kameniti tlak in križni obok, glavni vhod pa je preprost in pp. V ladji je tlak cementen iz l. 1905. Zapadni, širši del ladje ima močne kotne slope, 4 povezujoče jih loke ter obšeno kupolo. Pevska empora je lesena. Sledita 2 stopnici in nizek ppk slavolok, ki prehaja v ožji del "ladje". Tega pokriva popolna banja, nakar sledi enako širok in

visok 5/8 presbiterij, ki je dvignjen za stopnico, ima višjo banjo z parom sosvodnic in 3- stranim zaključek. Njegove stene poživljajo 3 pari pilastrov, od katerih južni manjka zaradi zakristijskega vhoda, njihove naklade pa krase operotnične glavice z obešenimi prti. Obočne robove tvorijo pasovi, katere krase kimatijski listi. Vse 3 zaključne stene imajo vdane pps niše, bordirane z bisernikom. Na slavaloku se nahaja letnica 1884, ko so popravili notranjščim. Zakristija ima cementen tlak in kapasti obok.

Oprava: Glavni oltar ima sarkofagasto menzo, tabernakelj iz 19. stol. (morda iz l. 1884.), predelo običajnega tlorisa, bogato okrašeno z hrustančevjem ter z napisom na osrednjem polju: NARET L. 1673. PONOVLJENO L./1884 ŽUPNIK, FRANC KENE/ POZLATAR ANTON BUT. Nastavek nosita 2 uvita stebra, ovita z vinsko trto ter golšasta greda. Zelo bogata ušesa z ppk nišama in kipoma 2 oblečenih angelov. Bogato hrustančevje! V osrednji ppk dolbini je velik kip sv. Mihaela z mečem in tehtnico. Atiko tvori trolist, katerega bordira bogato hrustančevje. V trlistu je angel z kadilnico. ~~Oltar~~ Oltar je lepo delo iz l. 1673. Na hrbtni strani je ex voto slika, opl, brez okvira, pp, zelo uničena, iz l. 1707. Predstavlja levo zgoraj v oblakih Mihaela, desno spodaj klečečega duhovnika, Oltarna polihromacija je rjava-siva-zlata. Svečniki so bp. Večna luč je lepa rokokojska, iz 2. pol. 18. stol.

Stranska oltarja sta enaka. Imata sarkofagasto menzo, tabernakeljasti nastavek z 2 gladkima stebroma in ob strani klasicističnima volutama. Majhen tabernakelj je v nastavku vdolan. V levem oltarju je v osrednji pps niši Križani, ob strani Leopold in Urban, na golšah 2 novejša, klečeča angela in na vrhu LMB. Na desnem je v sredini Križanje, ob strani Sebastjan in Blaž, zgoraj 2 novejša, klečeča angela ter Ciril in Metod. Oltarja sta iz konca 18. stol., gornji kipi pa iz 1894 (Tirol).

Prižnica, počivajoča na okroglem, zidanem, nizkem postamentu, je bp. Njen baldahin poživljajo 2 angelčka, Mihael in Mozesove table.

Križev pot, pp, opl, je preprostejše delo iz 1. pol. 19. stol., a izdelano v baročni tradiciji. Shovenski napisi so od Antona Buta iz l. 1894.

Zakristijska omara in orglje so bp.

Oprema: Na stropu ladjine banje je pripeta slika pp, opl, ki predstavlja Mihaela in MB z otčkom. Po stila sodeč je slika iz 17. stol.

V zakristiji je rokokojski čolniček. Vse ostalo je bp.

Zvonik: V 1. nadstropju so kipi 3 svetnikov, eden med njimi je papež, popbl-noma prhli in brez polihromacije, toda iz 2. pol. 17. ali 1. pol. 18. stol. Lepo je viden omet lajine fasade, kar dokazuje, da je zvonik prizidek. Zvon je zelo dolg, sicer brez okrasov, ima pa zgoraj napis JOHANNES + MARCUS + LUCAM + MATHEU. Zvoni je iz ca 1400.

Podstrešje: Prvi del ladje ima kamenit obok. Tu se jasno vidi čelo prvotne strehe, ki je bila nižja od sedanje. Sladita "ladjina" kamenita banja in nekoliko višja presbiterijeva banja ter zakristijki kameniti obok.

Resume: Ladja skoraj kvadratnega tlorisa, ki je imela nekoč tabulanta li sploh odprto ostréšje ter stari presbiterij (sedaj del ladje) z banjo, so še romanski. To dokazuje tudi originalni slavalok in okno v presbiteriju. Cerkev je lep primer poznoromanske cerkve z kvadratnim presbiterijem. K tej cerkvi so prizidali pred l. 12. 1643. zvonik in pred l. 1673. sedanji presbiterij, ter ob tej priliki nekoliko dvignili streho starega presbiterija. Leta 1648., je dobila stranski oltar od lembreškega župnika Valentina Valdona, ki smo ga že srečali v Podplatu. Verjetno že v 2. pol. 18. stol so dvignili in obokali ladjo ter prebili njeno južno okno. Takrat so verjetno prizidali tudi zakristijo, ki je vsekakor mlajša od presbiterija. Koncem 18. stol.

je cerkev dobila sedanja stranska oltarja.

Okolica: Od cerkve je lep razgled proti Lubičnem in Sladki gori.

Konservatorske opombe: Cerkev sicer ne zamaka, trpi pa na talni vlagi.

Ostalo: Zapadno cerkve je tkzv. Vuhlova kapela, običajnega koncepta, toda okrašena na oghih z lizenami, z zidcem, profiliranim fabionom ter trikotnim čelom z profiliranim okvirom in ppk ni-šo v sredini. V njej je pik LMB. Kapela je lepa ter verjetno še iz 2. pol. 18. stol. Zapadno nje stoji Majerjeva kapela, ki ima 3-listno čelo, sicer pa je bp. V Lipoglavu stoji Marijina kapela s stolpičem in nekoč zvončkom. Stoji ob cesti, ki vodi iz Lipoglava na Sladko goro.

Opombe: Iz Dolge gore je krasen pogled na Konjiško goro, Savinjske Alpe, Mozirke planine itd. Okoli cerkve je bilo nekoč pokopališče.

J.Čurk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str.48, 48', zapiski 1960. ○